

Максим Тадейовичу, гречка зацвіла,
Росою тяжко обважніла гречка.
Свій колообіг круг мого чола
Звершило сонце з ранку і до вечора.

Максим Тадейовичу, яблука в саду,
Давно допіли яблука червоні.
А я прийду, іще не раз прийду
До Вашого трояндного осоння.

Ці яблука, троянди... І сльоза...
Вслухаюсь в голос Ваш віддаленійий.
Світ порожнеч не терпить. Снить лоза
Оновленим звестися тілом.

Замислив світ до ризи повторить
Свою багатоплідну неповторність,
Як золотого слова світлу мить,
Як листу виноградного узорність.

Прекрасен світ і всі його діла!
Але без Вас, без Вас, в цю мить здалося
Це так уперше гречка зацвіла,
Це вперше так на гречку впали роси.

1974

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

